

מ"ת 24565/06/21 - מדינת ישראל נגד יעקב אטנאו, ניסים אזולאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 24565-06-21 מדינת ישראל נ' אטנאו(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד רביד שיפמן
משיבים	1. יעקב אטנאו
	2. נסים אזולאי
	ע"י ב"כ עו"ד חי הבר

החלטה בעניין משיב 2 בלבד

1. ביום 11.7.21 התקיים בעניינו של המשיב 2 דיון בראיות לאישום שהוגש כנגדו בעבירות: **מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ו-חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני.**

2. על פי עובדות כתב האישום:

א. אירוע כתב האישום שלהלן, התרחש במהלכה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לארגון החמאס ברצועת עזה, אשר כונתה מבצע "שומר החומות". במהלך הימים בהם בוצעו האירועים המתוארים בכתב האישום שלהלן, הייתה נתונה האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל תחת מתקפה של אלפי רקטות שנורו מרצועת עזה לעבר תושבי ואזרחי מדינת ישראל. בה בעת, התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רקע לאומני-גזעני, שכלל תקיפות של כוחות המשטרה והביטחון, של אזרחים יהודים וערבים זה כלפי זה וכן, הצתות וגרימת נזק לרכוש, לבתי עסק ולבתי תפילה.

ב. על רקע המצב ששרר במדינה כמפורט לעיל, ביום 11/05/21, או בסמוך לכך, קשר הנאשם 1 קשר עם אור משטי (להלן: "אור"), אוראל כרמלי (להלן: "אוראל") וכן עם נוספים, לפגוע בערבים על רקע לאומני-אידאולוגי וממניע גזעני בשל מוצאם הלאומי אתני (להלן: "הקשר").

ג. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 11/05/21 הציע נאשם 1 לאור ולאוראל לנסוע ללוד כדי להוציא לפועל את הקשר, ובתוך כך, סיכמו להצטייד באמצעי תקיפה תוך שנאשם 1 ואור אף סיכמו להצטייד בסכינים.

ד. בשעות הערב, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו נאשם 1, אור ואוראל ללוד, ברכבו של אור, ביחד עם אחרים, כשהם מצוידים באמצעי תקיפה ובהם, אבנים וגז פלפל, אך נחסמו בכניסה לעיר על ידי כוחות משטרה. הללו

עמוד 1

ניסו להיכנס לעיר לוד מכניסה נוספת, אך שוב נחסמו בידי כוחות שיטור.

ה. למחרת, ביום 12/05/21 בסמוך לאחר השעה 21:19, במסגרת הקשר ולשם קידומו ולאחר שנאשם 1, אור ואוראל נכחו באזור ההתפרעויות בבת ים, שוחח אור עם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה ותיאם עימו להגיע למסגד סידני-עלי שבהרצליה (להלן: "**המסגד**").

ו. בהמשך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו נאשם 1, אור ואוראל למסגד, כשהם מצוידים באמצעי תקיפה ובהם, אבנים, סכינים יפניות, אלות, מברג פיליפס, פטיש, סכין מתקפלת וגז פלפל, במטרה לאתר ערבים ולפגוע בהם.

ז. זמן מה לפני השעה 21:45, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו נאשם 1, אור ואוראל לשטח הסמוך למסגד, שם פגשו בכ-15 אחרים ובהם, נאשם 2 ורועי תם (להלן: "**רועי**") המצויד בסכין, שהתאספו במקום במטרה לתקוף ערבים על רקע לאומני-אידיאולוגי וממניע גזעני בשל מוצאם הלאומי אתני (להלן ביחד: "**החבורה**"). אותה עת, סיירו בחניון הסמוך למסגד (להלן: "**החניון**") שוטרים בניידת משטרה (להלן: "**הניידת**"), שהוצבו במקום כדי לשמור על הסדר ובטחון המסגד ובאיו.

ח. עוד באותה עת, ישב גסאן חאג' יחיא יליד 1961 (להלן: "**המתלון**") ברכבו מסוג "איסוזו" (להלן: "**הרכב**") בחניון ואכל את ארוחת סיום צום הרמדאן.

ט. נאשם 1, אור ואוראל יצאו מן הרכב, אור שוחח עם מי מן החבורה וחזר לעבר נאשם 1 ואוראל. בסמוך לשעה 21:45, עם עזיבת הניידת את שטח החניון, קרא אור לחבורה לנוע. בתגובה, החבורה ובה, נאשמים 1-2, אור, אוראל ורועי רצה לעבר הרכב, תוך שנאשם 1 נושא סכין וגז פלפל שהביא עימו ותוך שמי מבני החבורה צועק "ערבי". בשלב מסוים במהלך המתואר בסעיף זה, מסר רועי סכין נוספת לנאשם 1.

י. בשלב זה, התקרבה החבורה אל הרכב. אחד מן החבורה ניגש לרכב, אמר למתלון "ערבי-ערבי" והטיח בראשו אבן. אחר מן החבורה ריסס את פניו של המתלון בגז פלפל. אז, מרבית מבני החבורה יידו אבנים גדולות במתלון וברכבו ונאשם 2 השליך בקבוק זכוכית לעבר הרכב. בתגובה לפגיעות האבנים במתלון וברכבו, רכן המתלון לעבר ההגה והשים עצמו כמת. כל זאת, בנוכחות נאשמים 1-2, אור, אוראל ורועי ועל רקע לאומני-אידיאולוגי וממניע גזעני בשל מוצאו הלאומי אתני של המתלון.

יא. בשלב זה, במסגרת הקשר ולשם קידומו ועל רקע לאומני-אידיאולוגי, ניגש נאשם 1 אל המתלון, דקר אותו בכתפו השמאלית בסכין, בנוכחות נאשם 2, אור ואוראל ורועי, והחבורה נמלטה מן המקום.

יב. כתוצאה ממעשי החבורה נגרמו למתלון חבלות חמורות - פצע וחבלת חזה בסמוך לקוצב הלב, חתך בכתף שמאל באורך של כ-4 ס"מ שהצריך סגירה בסיכות, שטפי דם בזרועו השמאלית, כאבים בגוף ואדמומיות בעיניים. בעטיין של חבלות אלה פונה המתלון ואושפז בבית החולים מאיר בכפר סבא. בנוסף, ניזוק הרכב ונופצו שמשותיו.

יג. במעשיהם המתוארים לעיל, חבלו הנאשמים במתלון בצוותא חדא עם אחרים, בכוונה מחמירה ממניע לאומני-אידיאולוגי, במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור ובמעשה היה פגיעה חמורה בגופו של אדם וברכשו וכן, פגעו במזיד ברכב ממניע גזעני בשל מוצאו הלאומי אתני של המתלון.

3. ב"כ המבקשת הגישה את עיקרי טיעון בעניינו של משיב 2 לפיהם הראיות כנגד המשיב 2 מבוססות על הודעות

המתלונן, צילומי הפגיעות במתלונן ומסמכים רפואיים, דוחות פעולה והודעות עדים שהיו בקרבת מקום, סרטון מצלמות אבטחה, צילומי הנזקים ברכבו של המתלונן ותצלומי האבנים הגדולות שיוודו במתלונן, מחקרי תקשורת, הודעת משיב 2 ואמרתיו של רועי תם. לטענת ב"כ המבקשת המשיב 2 הודה בחקירותיו, הן בפני חוקרי השב"כ והן בפני חוקרי המשטרה. אמר כי השתתף בלינץ', רץ לעבר רכבו של המתלונן ביחד עם כלל החבורה שיידתה אבנים ברכב המתלונן והשליך בעצמו בקבוק בירה לעבר הרכב. וכי מטרת הגעתם למקום היתה "להרביץ לערבי" על רקע אירועי "שומר החומות" ב"כ המבקשת הפנתה להודעות משיב 2. וכן הפנתה ליציאתו של משיב 2 לזירה במהלכה שמר על זכות השתיקה, אך תוך כדי החל לחפש בשטח אחר שרידי הבקבוק שיידה ומסר כי כל מה שאמר לפני כן בחקירתו הנו אמת.

לטענת המבקשת משיב 2 חיפש במגרש החניה של המסגד את שרידי הבקבוק שזרק ולא מצא דבר. כאשר נשאל האם ייתכן שלא יידה בקבוקים אלא אבנים, משיב 2 שתק. הוא מסר כי אמר את האמת, וכעת רוצה לשמור על זכות השתיקה.

ב"כ המבקשת טענה כי טענת המשיב כי הלינץ' בוצע בתגובה לניסיון דריסת החבורה ע"י רכב אחר הינה טענה מופרכת שאינה מתיישבת עם תיעוד האירוע במצלמות האבטחה ואין לה כל תימוכין בראיות אחרות, לטענתה אין כל קשר בין הגעת המשיב וחבריו באישון ליל לבית תפילה מבודד של מוסלמים ובמטרה "להרביץ לערבי" לבין הרכב שנמלט מן המקום, ככל הנראה, כיוון שהבחין בחבורת התוקפים המסתערת. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב 2 הודה במניע לאומני, לדבריו הגיע אל המסגד כדי "לחפש ערבי" ו"להרביץ לערבי" כנקם על מעשי הערבים במסגרת אירועי מבצע "שומר החומות". ב"כ המבקשת הפנתה לזכ"ד השונים בראיות. כמו כן לטענת ב"כ המבקשת, משיב 2 מופלל בהודעות חבריו, יעקב אטנאו ורועי תם, כמי שהיה בלינץ'.

בדיון בפני הפנתה ב"כ המבקשת לעיקרי הטיעון שהגישה בכתב. ולטענתה המשיב 2 מסביר בחקירתו שהמטרה להגעה למקום היתה להרביץ לערבי. הוא מספר שכל החברים בקבוצה נדלקו, אספו אבנים בשטח, החלו ליידות אבנים בטנדר והוא עצמו ידה בקבוק בירה. משיב 2 אומר שכולם עמדו 3 מטרים מהרכב והשליכו אבנים על הרכב. ב"כ המבקשת הפנתה למסמך 288 לגבי האבנים שהינן גדולות. וב"כ המבקשת ציינה את תמיהתה כי בארוע כזה שבו אדם יושב ברכב וחבורה של 15 - 20 אנשים תוקפת אותו באבנים גדולות, ממרחק של 3 מטרים מהרכב, האם אין פה כוונה לפגיעה חמורה? לטענתה המתלונן יכול היה למצוא את מתו מאבן. ונס גדול קרה לא רק למתלונן אלא גם לכל הנאשמים כי בקלות היו יכולים למצוא עצמם עם כתב אישום חמור הרבה יותר. ב"כ המבקשת טענה לענין נסיון הדריסה, כי יש לפנות לסרטון. מדובר במסגד חשוך בשעה עשר בלילה. לטענתה המשיבים לוקחים טיעון של רוחות שהתלהטו ונסיון דריסה שיכול היה להתאים לתיק אחר, של הלינץ' בבת ים, שם באמת היה ארוע ברכב כשהרכב עושה רוורס והיו שטענו שניסה לדרוס אותם. לדבריה זה לא קיים באירוע זה. שכן לא היתה שום סיבה לאף אחד להיות במקום החשוך והמבודד הזה בקצה העולם אלא הוא בא לעשות מעשה טרור.

4. בדיון בפני ב"כ משיב 2 טען כי האופן שבו נוסח כתב האישום, ניסוח לקוי גם בכל הקשור למשיב 2. ב"כ משיב 2 ציין כי מדובר בעיקר על הרקע והנסיבות שבהן מנסים לייחס את כל התפתחות האירועים. ב"כ משיב 2 טען כי בכתב האישום למעשה המשיב 2 לא מוזכר עד סעיף 27. כל הקשר לאירועים שקדמו בבת ים ופתח תקווה, הוא לא היה במקומות האלה ולא מצוין כחלק מאותו קשר נטען. לטענתו חומר הראיות מלמד על כך שנכון לראות את עניינו של המשיב 2 יותר כמי שהיה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון, מאחר וכל הקשר שלו לאירוע החל בכך שהצטרף לנסיעה.

לטענת ב"כ המשיב 2 מטרתו לא הייתה להגיע להרצליה ולא למסגד שכן נסע עם שני חבריו ברכב כאשר במהלך אותה נסיעה התקבלה שיחת טלפון, אותה לא הוא קיבל, שלפי חומר הראיות וכפי שנטען, כנראה שם מקבל השיחה אמר "בואו תגיעו להרצליה" ואז הרכב נסע להרצליה.

ב"כ משיב 2 טען כי בזמן שהמשיב 2 נכנס לרכב ונפגש עם חבריו, הוא לא באמת נכנס לרכב במטרה לבצע איזושהי פעילות. הוא לא הגיע מצויד לא בסכנים, לא בגז מדמיע, לא בגז פלפל. פשוט עלה לרכב ואז התקבלה שיחת הטלפון והם נסעו להרצליה.

לעניין נסיון דריסה טוען ב"כ משיב 2 כי אין לנתק דברים מהאופי שבו הדברים נראו בשטח. בלי שיש כאן חשד לתאום גרסאות, כולם ראו את זה כנסיון דריסה. כאשר אנשים נמצאים בשטח ויש סיטואציה מסויימת, יש התאגדות של אנשים, מספיק שאדם אחד צעק "מנסים לדרוס" אז מבינים שיש נסיון דריסה ואז הדבר מקבל תפנית אחרת. ב"כ משיב 2 טען כי אין מחלוקת שמישהו צעק ערבי ונסיון דריסה, אך לא המשיב 2 שהיה פסיבי, הגיע ספונטנית למקום ולא כדי להתעמת. במקום היתה אווירה זה נכון אבל כך בתקשורת ובכל מקום, לאו דווקא ספציפית פה.

ב"כ משיב 2 טען כי מבחינת זריקת בקבוק זכוכית, משיב 2 הודה בזה. הוא גם אמר שלא פגע.

ולגבי הדקירה, אין בדל ראייה להראות שהוא שותף לדקירה. ב"כ משיב 2 טען כי המשיב 1 הגיע עם סכין בכיסו. הוא לא הגיע באותו הרכב עם המשיב 2. הוא לא שוחח עם המשיב 2. הוא לא תאם דבר איתו. המשיב 2 לא ראה את הדקירה. הוא לא ידע על הדקירה. הוא למד על הדברים בדיעבד. כפי שמסר בחקירתו. כן טען כי גם לגבי מיקומו בארוע עצמו, הוא לא ניגש לרכב, לא ראה את המתלונן, לא פגע במתלונן. גם הבקבוק שזרק, לא פגע ברכב.

לפיכך סבור ב"כ משיב 2 שלכל הפחות יש פה כרסום ראייתי משמעותי באופן שניתן לבסס את העבירה הזאת. ולא נכון היה להאשים את משיב 2 בכך.

לטענת ב"כ משיב 2 אם משיב 2 היה מודע לכך מראש, אז אפשר היה להגיד בצוותא אבל אנשים הרימו באופן ספונטני כי זה מה שהיה. ולטענתו מנסים לייחס קונסטרוקציה משפטית שגויה של צוותא, ולפיכך ביקש לבחון את עניינו של המשיב 2 במדרג המתאים והכל באופן שבו ישליך גם על המסוכנות, גם על עילת המעצר וגם על אפשרות לשקול חלופת מעצר.

דין והכרעה

5. לאחר שבית המשפט עיין בחומר החקירה צפה בחומר המתועד אני סבור כי מתקיימות ראיות לכאורה לאירועים המתוארים בכתב האישום. בית המשפט יציין כי המשיב בעצמו מודה בהיותו במקום וזריקת בקבוק לעבר רכב הקורבן. מעבר לכך קיימות ראיות מחזקות בטלפונים הסלולריים וסרטון האירוע. ב"כ המשיב טען מספר טענות לחלק מהטענות אין בסיס בחומר הראיות וחלקן נלמדות מהתנהלות המשיב באירוע.

6. לטענת ב"כ המשיב כי המשיב נקלע למקום שעה שעלה כטרמפיסט לרכב, במהלך הנסיעה התקבל טלפון למישהו אחר שהסית את הנסיעה להרצליה. אין לי אלא לדחות טענה זו שהיא מנוגדת להודעות המשיב שנגבו ממנו. המשיב בחקירה מיום 19.05.21 שעה 21.15 פסקה 8 מספר כי הגיע למקום הכינוס בטרם הקבוצה נסעה להרצליה

באצטדיון בפתח תקווה. ההגעה למקום הכינוס לא הייתה מקרית ראו פסקה 22 להודעה זו. ראו גם הודעתו מיום 20.05.21 שעה 11.30. העובדה כי המשיב ידע מה מטרת הנסיעה להרצליה שהיא לפגוע בערבי, ברור שלא נסע כנוסע תמים. מספר המשיב בחקירה מיום 20.05.21 שעה 17.40 כי באותה שיחה בה דיבר עם אחר "השיב כי דיברו על לעשות משהו למען עם ישראל בגלל מה שקורה, כל הלינצ'ים והתקיפות של היהודים, האזעקות, הטילים, דיברו על להרביץ לערבי." בהמשך הוא מספר כי לאור שיחה עם חברו הצטרף לרכב והם נסעו להרצליה. בהמשך מתאר המשיב את האמור בכתב האישום כאשר הוא מספר שכולם החלו ליידות אבנים על הרכב פסיקה 16 להודעה "בשלב זה החלו כולם ליידות אבנים לעבר הטנדר, כולל פלוני ואלמוני. הנדן מצדו הרים בקבוק בירה "קורונה" ריק שמצא ברחוב ויידה לעבר הטנדר אך לא פגע בו." הודעת המשיב מלמדת על המודעות שלו למטרת הגעת המשיב למקום וחלקו באירוע עת יידה לדבריו בקבוק על הרכב כחלק מהחבורה. העובדה כי המשיב לא היה נוסע תמים מעיד הרשתות החברתיות בהן המשיב חבר לדוגמא הודעה מיום 21.05.21 שעה 00.05 פסקה 27 בה מאשר המשיב כי הוא חבר בקבוצה "יאללה לאנוס את הערבים". מעבר לכך אציין כי הודעותיו מלאות באמירות שלו שמעידות על המניע הגזעני שצריך להגן על ישראל מפני ערבים. ברור מהודעות המשיב כי הגיע למקום בידיעה ובמטרה אחת לפגוע בערבי.

7. לעניין הטענה כי היה ניסיון דריסה אומר המשיב הודעה מיום 20.05.21 שעה 17.40 פסקה 14 "לפתע הגיח מאזור חשון סמוך למסגד רכב יונדאי סונטה היברידי בצבע כסף, ביצעה חריקה בגלגלים והחל לנסוע במהירות לעבר החבורה אשר מיד פינתה את הדרך, הנדון ציין כי חשש שהרכב הזה עומד לדרוס אותם אולם הרכב נסע במהירות, לא פגע באף אחד ונעלם." לא ברור מאמירה זו כי הדבר אכן היווה טריגר לאירוע. לא ברור הקשר לאירוע זה למעשיהם של המשיבים. בסרטון רואים את הקבוצה נעה לכיוון רכב הקורבן רכב חוצה את החניון ורק כעבור שנייה מתקרבת למקום הקבוצה דקה 26.50 לסרטון. לא ניתן להבחין בשום שלב כי מי מחברי הקבוצה רץ לאחור או מורתע מהרכב שנטען כי ניסה לדרוס. מעבר לכך, באף אחת מהודעות לא נמסר כי מי שהיה ברכב שניסה לדרוס הוא ערבי. בנסיבות אלו לא ברור כיצד הדבר היווה טריגר למעשה. מדובר באירוע שהתרחש במקום חשון אם ברכב ישב יהודי אז זה לא היה טריגר? הטענה אינה ברורה דיה כיצד השפיעה על מהלך האירוע. הקישור שנעשה בין ניסיון הדריסה לא ברור דיו כיוון שמשיב הגיע למקום במטרה מסוימת וגם ללא ניסיון הדריסה המטרה נותרה בעינה. ככל שהדבר צריך להתברר מקומו בתיק העיקרי.

8. חזקת השיתוף, נטען לפני כי עצם הימצאות של אדם מסוים במקום מסוים אינה הופכת אותו לשותף. אולם המקרה שבפני אינו דומה למקרה שבו האדם נקלע בצורה תמימה או לא תמימה כפי שנטען לפני ועמד חסר מעש במקום. טענת המשיב 2 היא כי הוא נקלע למקום בלי שידע נסיבות הימצאותו במקום ולכן לא נוצר בליבו יסוד נפשי לפגוע בקורבן וודאי שלא יסוד נפשי לעניין הדקירה. לא מצאתי בכל חומר הראיות ולו ראייה אחת התומכת בגרסת המשיב כי לא ידע מדוע בא למקום וכיצד נקלע למקום. הודעתו של המשיב מלמדת על הלך הרוח בארץ באותה עת. הוא מספר מפיו כי חבר התקשר אליו ואמר לו את מטרת הנסיעה. הוא הסכים לנסיעה. הגיע למקום הכינוס בחברת עוד אנשים שהיו איתו ברכב. שמע את הצעקות ערבי ערבי והחל לרוץ עם כל הקבוצה לכיוון הרכב של הקורבן ואף השתתף באופן פעיל שעה שיידה בקבוק לעבר הרכב וזאת על סמך דבריו שלו. העובדה כי המשיב היה חלק מקבוצה פעילה שהייתה לה מטרה אחת לפגוע בערבי, שבסופו של יום אכן פגעה בקורבן והמשיב היה שותף לקבוצה, זאת בהסתמך על דבריו של המשיב. מה אמור מעבר לכך להעיד כי המעשים נעשו בצוותא? מי שמגיע כחלק מהתארגנות לפגוע, כשהתארגנות פוגעת, הוא חלק מהקבוצה גם אם מעשיו לדבריו לא גרמו לנזק לא מביא לתוצאה שיכולה לבדל אותו מהקבוצה. אין בפסיקה שום הבדל בין האבן הפוגעת לאבן שלא פגעה בקורבן. אין דרישה בפסיקה לבודק איזו מבין האבנים שנזרקו היא האבן שזרק אדם ספציפי. כוונת עובר העבירה הייתה לפגוע ולא באמת חשוב איזה מבין האבנים היא האבן הפוגעת. האחריות של המשיב היא לכל האירוע מעצם המעשה האקטיבי בו נקט והיה שותף לו. טענת המשיב כי אירוע הדקירה התרחש בסוף האירוע שעה שהמשיב לא ידע על הסכין דינה להידחות. בית המשפט יאמר כי אין שום חשיבות למועד הדקירה בתחילת האירוע או בסופו. גם לא לצורת ההתנהגות האלימה דקירה או זריקה

של אבן או בקבוק בירה על ראשו של הקורבן. אם מי מהמעורבים היה מטיח בקבוק על ראשו של הקורבן וגורם לשבירת הגולגולת של הקורבן זה היה בסדר? איני יכול לקבל את הטענה כי המשיב לא ידע על הסכין שכן הוא הגיע למקום עם אחרים שהמטרה הייתה לפגוע. בשטח הכינוס הנוכחים שילהבו את עצמם לפי דברי המשיב כאשר השיחה המקדימה שקיבל מטרתה היה לפגוע בערבי. מצופה כי יהיה מודע לכך שהוא מצטרף לקבוצה שיוצאת במטרה לפגוע יהיה מודע לכל תרחיש שיש בו כלי תקיפה.

9. סוף דבר לא מצאתי לקבל את טענות המשיב כי אין ראיות לכאורה, ההפך הוא הנכון. המשיב היה אחד מתוך מי שסיפר מה קרה באותו ערב. בנסיבות אלו לאור חומר הראיות שהצטבר בתיק החקירה אני סבור כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב. עילת המעצר של המשיב היא מסוכנות נוכח האירוע האלים בו היה שותף.

המזכירות תשלח תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בהעדר הצדדים.